

РЕШЕНИЕ

№ 5974

гр. София, 13.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **13528** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано по касационна жалба от 15.12.2025г., подадена от Е. А. К., ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния му представител адвокат К. М.-САК, срещу решение от 07.12.2025г., постановено по НАХД № 7108/2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав, с което наказателно постановление /НП/ № 24-4332-020093 от 27.08.2024 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ е потвърдено в частта, с която на касатора, на осн. чл.179, ал.2, пр.1 от ЗДвП, е наложено наказание „глоба“ в размер на 200.00 лева за нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП, изменено в частта по пункт втори, като СРС е преквалифицирал вмененото нарушение по чл.123, ал.1, т.3 от ЗДвП в нарушение по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, изменил е основанието за налагане на наказанието от чл.175, ал.2, вр. с ал.1, т.5 в такова по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП и е намален размера на наложените наказания- „глоба“ от 300.00 лева на 100.00 лева и „лишаване от правоуправление на МПС“ от шест месеца на три месеца. В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното съдебно решение, като постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и при непълнота на доказателствата. Твърди се, че районният съд не е събрал относимите към правилното решаване на спора доказателства, в т.ч. не е разпитал собственика на лекия автомобил „Нисан“ и не е назначил експертиза, която да установи твърдените щети по отношение на същия, вследствие на приетото като реализирано ПТП от

страна на касатора. Посочено е, че вместо това СРС е възприел безкритично приложения по делото снимков материал, като е посочил, че щетите се установяват „ясно и с просто око“ от него. На следващо място се сочи, че дори и да се приеме, че са нанесени щети върху л.а. „Нисан“, то не е изяснен техният характер, за да се направи преценка дали касаторът е разбрал резултата от действията си, като изясняването на това обстоятелство би могло да доведе и до несъставомерност на деянието от субективна страна. Оспорват се и свидетелските показания на свидетеля Г. В. – очевидец на възприетата в НП фактическа обстановка, като е посочено, че същите са неверни и противоречиви. Иска се отмяна на обжалваното решение и издаденото НП. Алтернативно, моли съда да отмени решението на СРС и да върне делото за ново разглеждане от друг състав с указания за събиране на относимите към правилното решаване на спора доказателства.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Ответникът – началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, не изпраща представител в съдебно заседание. Становище по съществото на спора излага в писмени бележки, с които поддържа законосъобразността на обжалваното НП и претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София-град, XVII – ти касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

За да постанови процесното съдебно решение, въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 04.08.2024 г. Е. К. управлявал лек автомобил „Ф. П.“, с рег. [рег.номер на МПС], в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. Приел за установено, че срещу блок 33, поради несъобразена скорост с интензивността на движението, Касапрян реализирал ПТП с намиращ се вдясно на пътното платно, считано по неговата посока на движение, контейнер за боклук. Приел е за доказано, че вследствие на реализираното ПТП с контейнера, същият се изместил и ударил намиращия се в непосредствена близост до него лек автомобил „Нисан“, с рег. [рег.номер на МПС], в резултат на което нанесъл щети по автомобила. След случилото се, К. не спрял, за да установи какви са последиците от действията му, а се отдалечил от мястото на инцидента. Приел за установено, че действията на К. били възприети от свидетеля Г. В., която подала сигнал на тел. 122 и бил изпратен полицейски екип, който пътувайки към мястото на инцидента, забелязал автомобила, за който бил подаден сигнала и полицейските служители предприели спиране на лицето. На водача бил направен тест за алкохол, който дал положителен резултат (вписано с отбелязване на СРС, като обстоятелство, което не е предмет на производството). Прието е, че след установяване на посоченото нарушение, екипът на ОПП-СДВР заснел обстановката от настъпилото ПТП – положението на контейнера, както и щетите по лек автомобил „Нисан“, с рег. [рег.номер на МПС].

Въз основа на горната фактическа обстановка на Е. К. бил съставен АУАН № 1351048 от 04.08.2024 г. за извършено нарушение на чл.20, ал.2 и чл.123, ал.1, т.2, буква „б“ от ЗДвП.

С процесното НП № 24-4332-020093 от 27.08.2024 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, АНО прецизирал правната квалификация на извършени от К. нарушения, като на осн. чл.53 от ЗАНН, ангажирал отговорността му за две нарушения на ЗДвП, а именно:

1. За нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП, като на основание чл.179, ал.2, пр. първо от ЗДвП му е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лева;

2. За нарушение на чл.12, т.3 от ЗДвП, като на основание чл.175, ал.2, вр. с ал.1, т.5 от ЗДвП са наложени наказание „глоба“ в размер на 300 лева и наказание „лишаване от правоуправление на МПС“ за срок от 6 месеца.

За да постанови обжалвания резултат, при така установената фактическа обстановка въз основа на свидетелските показания на полицейския екип и на очевидеца и на приложения снимков материал на л.34, първоинстанционният съд е приел за безспорно доказан механизма на удара, причинил щети на лек автомобил „Нисан“, като е посочил, че различието в свидетелските показания на свидетеля очевидец относно материала, от който бил съставен контейнерът за боклук (метален, а не пластмасов) е несъществено.

Относно нарушението по чл.20, ал.2 ЗДвП, СРС е приел за безспорно доказано, че К., с поведението си е нарушил правилата за движение по ЗДвП, тъй като по време на управление на процесния автомобил „Ф.“ се движел с несъобразена скорост с интензивността на движението и поради това не могъл да контролира движението на МПС, което управлява, вследствие на което ударил контейнер за боклук, който ударил намиращия се в непосредствена близост до него лек автомобил „Нисан“ и му причинил „вреди“. Приел е, че санкционната норма правилно е приложена като действаща към момента на извършване на нарушението.

По отношение на пункт 2 от НП – нарушението по чл.123 от ЗДвП, въззивният съд е приел, че много ясно се установява, че лицето е напуснало ПТП веднага след реализирането му. Въззивната инстанция правилно е съобщила, че правната квалификация е неправилна, тъй като словесното описание на нарушението съответства на нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, въз основа на което е преквалифицирала нарушението от чл.123, ал.1, т.3 в нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП.

СРС е приел, че е налице неяснота относно повторността на нарушението по чл.123 от ЗДвП. В този смисъл е изложил в мотивите си, че в обжалваното НП липсват данни, от които да може да се направи извод за повторност, включително не е посочен номер на НП, с което К. да е санкциониран за предходно такова нарушение. С тези мотиви, СРС е изменил наложеното наказание по чл.175, ал.2, вр. 1, т.5 от ЗДвП в такова по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

При анализ на всички приети доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е недопустимо на основание чл. 209, т. 2 АПК, като съображенията за това са следните:

Производството по анд № 7108/2025г. по описа на СРС, 112 състав, е образувано по жалба, подадена от Е. А. К., ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния му представител адвокат К. М.-САК, срещу наказателно постановление /НП/ № 24-4332-020093 от 27.08.2024 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на жалбоподателя на основание чл.179 ал.2 ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 200.00лв., както и на основание чл.175 ал.2 вр. чл.175 ал.1 т.5 ЗДвП е наложена глоба в размер на 300.00лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

С разпореждане от 11.06.2025г. по анд № 7108/2025г. по описа на СРС, 112 състав делото е насрочено в открито съдебно заседание, като е разпоредено да се призоват жалбоподателя-от посочения от жалбата адрес, както и въззиваемата страна-началник група при ОПП СДВР.

В призовките за откритото съдебно заседание, както и в списъка за призоваване като административнонаказващ орган по делото е вписано МВР-отдел „Пътна полиция“-СДВР. По делото са постъпили писмени бележки от Началник група при ОПП-СДВР, чрез процесуален представител. В протоколите за проведени заседания на 01.07.2025г. и на 16.10.2025г. като въззиваема страна е посочена МВР-отдел „Пътна полиция“ –СДВР.

Видно от гореизложеното правилно в разпореждането за насрочване на делото са конституирани страните, но изпратените призовки, респ. съобщение за изготвени мотиви са адресирани до МВР-

отдел „Пътна полиция“ –СДВР вместо началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, което е довело до участие на ненадлежна страна в проведеното съдебно производство.

Съгласно чл. 218, ал. 2 АПК касационният съд следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Следователно винаги, когато е налице основание за определяне на решението като недопустимо, разпоредбата на чл. 221, ал. 3 АПК е приложима и оправомощава касационната инстанция да го обезсили със съответните правни последици от това. Това важи и за порочното процесуално действие на районния съд, изразяващо се в постановяване на недопустимо съдебно решение поради участие на ненадлежна страна (МВР-Отдел „Пътна полиция“ СДВР вместо началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“), което се явява абсолютна процесуална пречка за допустимост на съдебното производство.

Това е така, защото провеждането на производство срещу ненадлежна страна води до постановяване на недопустим съдебен акт, тъй като надлежната страна не може да се ползва от правните последици на постановеното съдебно решение (в случай че е благоприятно), от една страна, а от друга, е била лишена от възможността да се защити срещу административнонаказателния акт (в случай на неблагоприятно решение), а ненадлежната страна формално е обвързана от тези правни последици, без обаче да е разполагала с процесуална легитимация за участие в процеса, т. е. в тази хипотеза надлежната страна остава лишена от възможността да упражни правото да защити правата си. В тези случаи касационният (административният) съд на основание чл. 63в ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 3 АПК следва да обезсили порочния съдебен акт и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който е допуснал развитието на недопустимото съдебно производство и последиците от него – постановяване на недопустимо съдебно решение. В този смисъл е Тълкувателно постановление № 3/28.04.2023 г. по тълкувателно дело № 5/2022г. на ВКС и ВАС.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че решението на районния съд е недопустимо и като такова следва да се обезсили. Делото следва да се върне на друг състав на въззивния съд, който след надлежно призоваване на началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ да осигури на надлежната страна възможността да участва в производството.

Съгласно правилото на чл. 226, ал. 3 АПК районният съд следва да се произнесе и по разноските за водене на делото в настоящото касационно производство.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 3 АПК, Административен съд София – град, XVII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА решение от 07.12.2025г., постановено по НАХД № 7108/2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав.

ВРЪЩА делото на Софийския районен съд за ново разглеждане от друг състав при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: